

40

maig / juny 1995

325 ptes.

EL PONT NOU

L'informatiu de la Vall de Camprodon

▲
“El Pic de la Dona des
del Puig dels Lladres”

REFLEXIONS POSTELECTORALS

Entrevista a Josep Luengo
“Àrbitre de la nova situació
a Camprodon”

Avet Set

FÀBRICA DE GÈNERES DE PUNT

VILASECA, S. A.

FÀBRICA DE MOBLES

MARTÍ MAGRET

CAMPRODÓN

A CATALUNYA L'AIGUA A L'ABAST DE TOTHOM

L'aigua és un bé de la natura. El més important. Cal doncs, utilitzar-la d'una manera racional perquè estigui a l'abast de tothom. SAUR és una empresa especialitzada en l'aigua i com a tal constitueix un instrument eficaç per tal de contribuir a la solució de problemes derivats de la gestió del Servei de distribució d'aigua potable.

La distribució de l'aigua és la nostra professió

SOCIEDAD DE ABASTECIMIENTOS URBANOS Y RURALES, S.A.
Diputació, 353. Telèfon 265 25 12

40

maig / juny 1995

325 ptes.

■ Eleccions municipals
1995

■ Xerrem amb:
Josep Luengo

■ Edita:

C.E.E. Vall de Camprodon
c/ F. Bàrbara, 24 • 17867 Camprodon
Tel. (972) 74 02 62
Fax (972) 74 02 62
(93) 215 25 30

■ Director:

Xavier Surinyach

■ Consell de redacció:

Esteve Amigó, Jaume Iglesias,
Miquel Perals, Jordi Surinyach

■ Redactors i col·laboradors:

Carme Álvarez, Manel Abella, Llorenç
Birba, Patllari Descatilar, Josep Dunyach,
Josep Fernández, Gemma Maltas, Agustí
Solà, Albert Rigat, Jordi Romans
Mossèn Soler Martí, Judit Ferrer, Voler

■ Fotografia:

Foto Coma, Xico Surinyach.

■ Publicitat i subscripcions:

Dolors Batlle, Núria Puig

■ Impressió:

Cevagraf, scc

■ Dipòsit legal:

MH-801-1990

EL PONT NOU és premi Tasis Torrent
1991 a la millor publicació comarcal de
Catalunya.

EL PONT NOU

L'informatiu de la Vall de Camprodon

■ A CAMPRODON, UNA NOVA ETAPA

A primera vista podria semblar que quasi no hi ha hagut canvis en les intencions de vot dels camprodonins. Ara fa quatre anys, només un vot va impedir la formació d'un govern aparentment calcat de l'actual. Però no ens hem d'enganyar: el missatge afegit, de sentit comú i racionalitat, del grup que encapçala en Luengo, ha tingut un important ressò en molta gent, cansada d'un clima de permanent confrontació. Això els ha comportat una considerable quantitat de vots addicionals que, com ells mateixos reconeixen, van més enllà dels plantejaments ideològics que representen.

La llarga campanya electoral, que durava ja molts de mesos, ha estat d'una duresa poc freqüent, i sens dubte que ha obert ferides entre alguns vilatans que costaran de cicatritzar. Però l'actual situació ens convida a encetar una nova etapa que faci oblidar la desqualificació sistemàtica de les propostes dels altres; una nova etapa de respecte -des de la discrepància- de l'adversari polític, de tal manera que la confrontació es situï exclusivament en l'àmbit de les idees, i faci possible les normals relacions de veïnatge i amistat entre vilatans, independentment de les propostes polítiques que cadascú creu millor defensar per a la nostra petita comunitat o pel conjunt del país.

Només així podem dir que hem encetat una nova etapa; que no és la del simple relleu o alternància en l'exercici del poder polític, ni la del govern d'uns contra els altres, sinó que vol ser la del respecte a l'adversari i la del sentit comú en la defensa dels interessos col·lectius. Una nova etapa que ens ha de conduir a una alta qualitat de convivència, que propiciï una millor capacitat col·lectiva per resoldre els nostres problemes, la que, en definitiva, ens consolidi com a un poble de progrés. ■

▲ "Andreu Giralt i Costa, alcalde de Vilallonga de Ter"

■ ELECCIONS MUNICIPALS A VILALLONGA

Aquesta vegada, a Vilallonga la cosa també ha estat diferent. Gairebé com a quasi tots els demés pobles de la vall, exceptuant Molló i Sant Pau. A la candidatura única i inamovible de l'Andreu Giralt, que ha estat la constant de gairebé totes les eleccions municipals democràtiques (exceptuant la primera), al municipi de Vilallonga de Ter, aquesta vegada se li ha oposat una alternativa encapçalada per la Paquita Pastoret i Busquets. Per tant, han estat dues les llistes que han concorregut a les eleccions municipals: la primera, de CIU, amb els següents components: Andreu Giralt i Costa, Esteve Marcer i Vidal, Pere Sunyer i Molas, Benet Jordà i Darré i Pere Sau i Guillamet. I una segona, Independents per Vilallonga (IpV), formada per la Paquita Pastoret i Busquets, Joaquim Magret i Rigat, Joan Busquets i Xambó, Rosa Gardella i Darré, i Carme Marcer i

Cases. Encara que la llista més votada fou la primera, els d'IpV lograren introduir dos membres al nou ajuntament, que quedà format pels següents regidors: Andreu Giralt i Costa (alcalde), Esteve Marcer i Vidal (tinent d'alcalde), Pere Sunyer i Molas, Benet Jordà i Darré, Pere Sau i Guillamet, Paquita Pastoret i Busquets, i Joaquim Magret i Rigat.

La inesperada dinàmica introduïda per IpV, crispà la campanya electoral, donada la manca d'opositors que els convergents estaven acostumats a tenir. L'encreuament d'ironies, i fins i tot, de paraules gruixudes no es manifestaren especialment absents; i tot plegat promet introduir a aquesta legislatura un interès del qual la rutina de fins ara ens tenia privats. ■

M.P.

■ SETCASES: LES ELECCIONS PAS A PAS

A partir de les 12h del dia 17 d'aquest mes de juny, com tots els municipis de Catalunya, a Setcases estrenem Ajuntament. Les eleccions municipals del passat 28 de maig ja queden lluny, i les angoixes i els malsons dels candidats (i no candidats), s'han anat esmorteïnt en sentiments de triomf pels guanyadors, i en empenyades i frustracions pels qui han perdut.

Les eleccions municipals, és evident, constitueixen el pilar fonamental de les democràcies. És el mecanisme electoral que permet més protagonisme polític als ciutadans, doncs els dóna l'oportunitat d'eleger qui ha de governar el poble, la vila o ciutat on viu. No és el mateix fer-ho per altres institucions més allunyades, molt més pel cim dels municipis. És per això que aquestes eleccions vénen condicionades per circumstàncies més diverses, gairebé totes d'ordre local, malgrat el seu

contingut polític. Raons de veïnatge, enfrontaments personals, moltes vegades d'altres continguts, plantejaments socio-urbanístics i interessos econòmics poden ésser algunes d'aquestes circumstàncies que acabaran per atorgar el triomf a un o altre, al marge de la preparació professional i política de cadascun d'ells.

Malgrat aquestes consideracions, si ha estat respectat el dret de vot, i si la formació de les llistes de candidats ha estat neta de manipulacions, l'essència de la democràcia resta reconeguda.

Però a Setcases, aquesta vegada no ha estat exactament així.

Després de la darrera legislatura, plena d'entrebancs, i caracteritzada per l'enfrontament entre els regidors, que portà a una certa divisió dels veïns i a la formació de partidaris d'un altre bàndol, entre la gent jove s'anà imposant la idea de confeccionar una llista més o menys consensuada.

Aquesta llista fou bastant ben treballada, i incloïa candidats de les dues parts, tots ells disposats a lograr una reconciliació i a restituir la germanor que sempre havia caracteritzat el nostre poble. L'integraven els següents components: Jaume Busquets i Bartolí (que encapçalava la llista), Miquel Gardell i Palol, Carles Fernández i Amer, Francesc Casals i Vidal, i Josep M. Rus i Colom. Malgrat no pertànyer cap d'ells a cap formació política, el projecte arribà ràpidament a les orelles afinades d'UDC, representada a la nostra vall per en Martí Magret i Sala, de Camprodon, el qual, amb el diputat al Parlament de Catalunya, Oriol Sunyer, s'afanyà a donar-los suport. Al mateix temps, Esquerra Republicana de Catalunya presentava una llista alternativa amb un candidat: en Josep Lluís Jiménez i Nenesich.

L'iniciativa d'UDC no fou ben vista per CDC del Ripollès, i el seu representant Valentí Clarena, amb temps molt apretat, promocionà una segona llista (dies abans de les eleccions, encara hi havia problemes en la seva composició), encapçalada per Llorenç Vila i Barceló, membre de l'an-

tic Ajuntament. La resta de components era: Josep Busquets i Bartolí, Josep Peiris i Planella, Agnès Pérez i Molas, i Josep Sunyer i Juncà. L'atzar i els pactes interns de la pròpia coalició CIU feren que, a la fi, la llista oficial convergent fos la primera, passant la segona a denominar-se Independents per Setcases (IpS). Malgrat les poques expectatives de vot, es decidí tirar-la endavant, i, lògicament, fou derrotada, passant a llista guanyadora la de CIU. Aquesta aportà tres components al nou Ajuntament, i la segona dos, corresponent l'alcaldia a la primera, en la persona de Jaume Busquets i Bartolí. La resta de regidors són: Miquel Gardell i Vidal (tinent d'alcalde), Carles Fernández i Amer, Llorenç Vila i Barceló i Josep Busquets i Bartolí. Malgrat els bufets del senyor Clarena i certes actuacions del senyor Martínez (ex diputat al Parlament de Catalunya), que arribà a presidir un míting sol·licitant el vot per IpS, s'imposà la feina ben feta i, sobretot, en aquest cas, la tenacitat de la lògica. ■

Miquel Peral i Descamps

▲ "Jaume Busquets i Bartolí, nou alcalde de l'Ajuntament de Setcases"

■ LES MUNICIPALS A CAMPRODON ELECCIONS 95: SECRETS DE FAMÍLIA

Jo mateix, en el número 7 de *El Pont Nou* - ara fa quatre anys -, ho havia advertit: jugar a bons i dolents no porta enlloc i a res de bo. Ara, quatre anys després, ens adonem que la foto electoral del nostre poble és la mateixa, si bé una ha sortit una mica mogudeta cap a l'esquerra.

En el gràfic veureu que una seixantena de camprodonins, més que decidir-se per una de les dues opcions amb possibilitats de guanyar, han manifestat que ja n'estaven farts de tot plegat, i el que calia era que un tercer fes un xic el borinot i advertís que no tot és tan bo ni tan dolent. Així

és com Iniciativa ha recollit no només els vots de l'esquerra de sempre, sinó de la gent que vol que es canviï d'actitud. En total, els socialistes dos votets més, els convergents quatre de menys i els d'Iniciativa, veritables àrbitres de la situació, amb un augment considerable del seu percentatge.

Derrota convergent -malgrat continuï essent la primera força política de la vila-, fruit dels dubtes existencials d'en Mingo, i del seu error de no saber vendre el seu programa, i el que és pitjor, de no atrevir-se a fer-ho ell directament, desconeixent

la regla que és l'alcalde l'actiu més important de qualsevol força política, ja que si no és així es perd gairebé sempre.

▼ "Resultats electorals de 1995 a Camprodon"

		1991	1995
Cens		1877	1936
Electors		1625	1682
Vots nuls		40	25
Vots blancs		31	40
CIU	vots	722	718
	%	44,4	43,3
	regidors	6	5
PSC	vots	712	714
	%	43,8	43,0
	regidors	5	5
IC	vots	120	185
	%	7,3	11,5
	regidors	0	1

Derrota socialista, malgrat obtenir l'alcaldia. Tot plegat, quatre vots més i sense guanyar les eleccions per ells mateixos.

L'Etí faria bé de no creure's que és el rei del mambo. La gent d'Iniciativa té l'obligació legal i moral de fer-li entendre per a fi de bé de tot el poble.

El guanyador, al meu entendre, és en Luengo. Caldrà que aprengui amb rapidesa a administrar la seva victòria i a ser garant de la desitjada tolerància que tant ens fa falta per aquests verals, més enllà de l'estricta etiqueta ideològica que representa.

A veure si aquest cop hi guanyem definitivament i aprenem del darrer pronunciament del poble.

Permeteu-me que acabi el comentari amb una petita broma i que ningú s'ofengui. El resultat electoral ha estat com un capítol més de *Secrets de Família*. Ara, després de Sant Patllari, ja sabem que el Narcís més que bon xicot és un "cantamanyanes" viatjat, la Dolors una escalfabraguetes reprimida i l'Albert un "progre" reconvertit a la ludopatia quotidiana. Permeteu-me, expressats lectors, que les sigles les poseu vosaltres a cada personatge al vostre gust, ja que tot plegat ni són secrets ni som família. ■

Mingo Pujol i Luengo

■ ELECCIONS A LA VALL: Segueix tot igual a la resta de la vall?

Com sempre, la victòria en tots els pobles ha estat per a les candidatures de Convergència i Unió. Aquest cop, però, hi hagut més d'una candidatura a Sant Pau, Vilallonga i Setcases. A Molló i a Llanars, només Convergència i Unió es presentava a les eleccions. Queda per a la història el fet que a Setcases prohoms de la coalició feren campanya per la llista d'independents.

Convergència no ha pogut evitar un augment de la presència de la gent d'Unió a la vall, cosa que en el futur portarà tot tipus de discòrdies entre els socis de la coalició i no passaran massa dies en que es retregui als militants convergents que a la vall han fet literalment el badoc. ■

■ FESTA MAJOR DE CAMPRODON

Aquest any, el programa de les festes, mantenint l'esforç dels darrers anys per sorprendren's, sortia en format de *El Muntanyenc*.

La Maria Rosa Güell i Rous va fer el pregó, el qual reproduïm:

Senyor alcalde i regidors de l'Ajuntament de la Vila de Camprodon, estimats amics:

Des de fa setmanes porto dins meu una profunda joia i un immens agraïment. Joia, per ésser reconeguda com a filla de Camprodon malgrat estar lluny des de fa tant de temps. Agraïment profund a aquells que han pensat en mi per fer el pregó de les festes del meu poble i a tots vosaltres que heu acceptat d'escoltar-me. Però, no puc amagar que el primer sentiment que em va envair va ésser de desconcert, el mateix que potser molts de vosaltres sentireu al veure'm aquí, quan poques vegades em podeu veure als carrers del poble. Només tinc una disculpa davant d'això. Fa ja més de trenta anys que vaig marxar del poble per anar a escola a la capital, malgrat ser una emigrada encara mai he deixat d'estar empadronada en aquesta vila. Empadronada legalment i empadronada de cor, doncs em sento profundament lligada a aquest poble i a les meves arrels. Hi ho estic, perquè em sento orgullosa d'ésser d'aquesta terra. Per la meua feina, poques vegades he pogut estar a la festa del poble; però cada any, el dia 21 de juny, estigui o no aquí, recordo que és Sant Patllari i penso sobretot en dues coses: la primera, en les barques blaves d'en Rovira que pujaven molt altes i que a vegades, si tenies sort, et deixaven penjada a dalt una estona; i la segona, en una llegenda que sempre m'explicava la iaia Roseta de can Puxà. És una història que mai no he oblidat, tot i que no sé si recordo prou bé, doncs he volgut confirmar-la i ni el pare ni la tieta la

recorden, però com és una llegenda, crec que està permesa la versió personal que jo recordo.

La iaia m'explicava que quan ella era jove, el patró del poble era sant Víctor i sant Patllari era el segon. Un any plovia molt i molt i la gent resava a sant Víctor perquè parés de ploure, però no parava. Llavors al capellà se li acudí de treure sota el pont a sant Patllari per demanar-li que parés de ploure, i va parar! Així doncs, la gent del poble sense dubtar-ho va decidir canviar el patró i posar sant Patllari de primer (la veritat és que aquest hivern, un xic més i hem de treure un altre cop a sant Víctor). Sempre he pensat que aquesta història, sigui o no certa, és molt bonica perquè posa de manifest l'agraïment de la gent i sobretot la fermesa en les seves creences i decisions.

Estem visquent uns temps difícils en que la societat ha canviat la seva escala de valors i està oblidant els més senzills i profunds: la terra, la família, l'amor, l'amistat i la pròpia vàlua humana. La terra i la família són la nostra arrel, l'amor i l'amistat la nostra companyia i la nostra vàlua és el que som i no el que tenim.

Jo, que treballo cada dia amb la malaltia i que palpo contínuament el patiment físic i psíquic, us puc dir que aquests són els veritables valors que té l'ésser humà i pels que val la pena lluitar dia a dia.

I nosaltres tenim molta sort, tenim una terra bonica i viva, protegida per precioses muntanyes i animada pel cant d'aquests dos rius, tan nostres, una terra que té un magnetisme especial al que ni la mula de sant Patllari va poder resistir-se.

Recordo que quan era petita i estava a escola i la gent em preguntava d'on era, tot-hom deia: "del poble de les bones galetes!" Després, de més gran, la gent deia: "ah, del poble de les galetes, de les llançonisses i de les pells". I ara, des de fa ja molts anys, la gent diu: "oh, quin poble tan bonic". I és que el nostre poble cada vegada més és conegut arreu del món per

▲ "El programa de les festes que aquest any sortia en format d'El Muntanyenc"

▲ “La Maria Rosa Güell en el moment de llegir el pregó”

la seva bellesa i la seva personalitat, fins i tot jo diria que tenim massa gent (no ho puc dir gaire alt, doncs els de casa s'enfaden, per allò del negoci).

Ara, ja molt més gran, cada vegada que em pregunten d'on sóc, dic: “de la capital del món, Camprodon”, i ningú s'atreveix a contradir-me (només una vegada un bon amic de la Segarra em va dir: amb permís de sant Ramon -el seu poble- i vaig tenir que callar, perquè ell també estima el seu poble). I és que la gent de poble som així “orgullosos de ser el que som i de venir d'on venim”. Potser el fet que l'espai sigui tan petit i definit ens fa estimar-lo més intensament. Se'ns pot acusar d'estrets de ment, però és que el poble és el nostre trosset de terra i representa la nostra llen-

gua i els nostres costums, que a la fi són la nostra arrel, i això, no ens impedeix, a la vegada, tenir els ulls oberts a tot el que passa al món.

Gràcies senyor alcalde, gràcies a tots i molt especialment a la Pilar i en Mingo. El record del dia d'avui el recordaré com a un profund tresor per sempre dintre meu. L'honor de fer aquest pregó ha estat un dels guanys més importants en la meua vida.

Bona festa per a tots, pels qui són aquí i pels que no hi poden estar, perquè segur que, encara que lluny, recordem que és Sant Patllari. ■

M. Rosa Güell i Rous

▲ “Una escena de la comèdia”

■ Comèdia a càrrec del Grup de Teatre Camprodon

El dia de sant Patllari al vespre, el Grup de Teatre Camprodon, ens va presentar la comèdia *Blanca vídua d'un viu*, amb Pepita Roig, Carme Juanola, Rosa Gigert, Francesc Castillo, Xavier Zanuy, Ingrid Soy i Josep Gutierrez, sota la direcció de l'Odó Plujà. ■

► “Al final, els actors reben els aplaudiments del públic, en presència del director Odó Plujà i de la regidora d'escena Marta Sala.”

■ La colla de vuitè

Un altre any, una altra fornada d'estudiants que acaben vuitè i que comencen a escampar-se arreu. Uns continuant els seus estudis d'ESO, altres a formació professional, al final no tots seguiran a la vall. Alguns, normalment els més qualificats, ja no tornaran si no és per vacances. ■

▲ “El curs de vuitè d'enguany, que quasi és la meitat de nombrós del que publicavem als primers números de *El Pont Nou*”

■ El bisbe Josep M. Guix, a Santa Maria de Camprodon.

El 25 de juny amb motiu de les confirmacions, el bisbe Guix va visitar la parròquia de Camprodon, amb gran satisfacció dels catòlics de la vila. A la foto podem veure'l impartint el sagrament a la pubilla de can Coma en presència del senyor rector, i de la padrina de l'acte, na Glòria Escolà. ■

■ Comunions a la vall

Cada any, a finals de la primavera, normalment el mes de maig, a totes les parròquies de la vall se solen celebrar les comunions. De Camprodon i de Vilallonga ens n'han fet arribar unes instantànies. ■

◀ “Una vista de la primera comunió a Vilallonga”

◀ “Els com-bregants de Camprodon, el primer diumenge de juny”

HOTEL *Giuell* **

TOTES LES HABITACIONS AMB BANY,
TELÈFON I TELEVISIÓ (12 canals)

Plaça Espanya, 8
Telèfon (972) 74 00 11
Fax (972) 74 11 12
17867 CAMPRDON (Girona)

La Plaça *Restaurant*

CUINA CASOLANA SELECTA TRACTE DISTINGIT I FAMILIAR

Plaça Espanya, 3
Telèfon (972) 74 07 39
17867 CAMPRDON (Girona)

Josep Colomer **EXCAVACIONS I OBRES**

Plaça La Fia, 3
Telèfon (972) 74 05 00
17867 CAMPRDON (Girona)

Relotgeria • Joieria

PLANAS

Objectes de regal

C/ València, 14 • Tel. 7400 97
Camprdon
Girona

camping caravaning

ELS ROURS

BAR - RESTAURANT
TEL. 972 - 74 70 00
Sant Pau de Seguries
Girona

FLECA / BOLLERIA CABANACH

PA ARTESÀ CUIT AMB LLENYA
C/ València, 49 • Tel. 74 01 23
Camprdon
Girona

**PER LLOGAR EL
PAVELLÓ DE
SANT PAU,
TRUCAR AL
TELÈFON**

(972) 74 71 43
(SR. BARTOMEU)

Hem sentit pels quatre cantons..

Que a la major part dels candidats encara els dura la ressaca electoral...

Que la ressaca no és per a tots igual; per a uns els símptomes eren de mareig, però d'altres han patit un fort maldecap...

Que als socialistes els costa de pair això d'haver-se d'entendre amb els d'iniciativa, després que en les passades eleccions els van dir del nom del porc en amunt...

Que per això, malgrat que volen aparentar que tot va bé, la processó va per dins...

Que l'Éti diu que de ressaca res, que l'alcalde és l'alcalde, i a ell això ja li va bé...

Que malgrat tenir-ho tot ben escrit i ben signat, els d'Iniciativa no se n'acaben de refiar...

Que Déu n'hi do els problemes que han tingut per repartir les àrees de govern...

Que semblava que ningú volgués assumir responsabilitats...

Que a en Jaume Vilarrassa, flamant candidat d'Unió, el mal de cap li arribava als peus...

Que els companys de partit van proposar-se refer-lo com fos...

Que la inspiració els va portar cap al Consell Comarcal, etern calaix de compensacions i bàlsam de frustracions...

Que Déu n'hi do el numeret que ens ha muntat CIU amb la presidència del nomenat Consell Comarcal- ...

Que com que les enquestes els asseguraven la majoria absoluta, ningú no tenia prevista aquesta situació...

Que sembla que fins i tot, a més dels responsables comarcals i nacionals de la co-

alició, les senyores dels presidenciables van intervenir activament en la "recerca de solucions"...

Que de totes maneres ja poden despatxar l'enquestador, i si hi són a temps, encallar-li la factura...

Que de qualsevol manera el que tenim garantit pels quatre anys, és un president camprodoní, i Déu n'hi do...

Que com ja havíem sentit pels quatre cantons, el mes passat, la Pilar de can Planeses va ser la que va tenir més vista...

Que com que s'ho veia venir va voler anar de número 6 a la llista...

Que les eleccions la van agafar - a la Pilar amb el programa de les festes ja fet...

Que aquest any el va fer repartir -el programa- quinze dies abans d'hora...

Que algú li va sentir dir "val més repartir-lo abans d'hora perquè si guanyen els so-

cialistes encara me'l canviarien"...
Que els del Poble de Déu ja han començat a resar i, per si de cas, a fer les maletes...

Que ells ral, ja van quedar bé amb la comissió socialista que els va anar a demanar el vot...

Que amb el que no comptaven era amb el programa dels d'iniciativa, i aquests no hi van enviar cap comissió...

Que el nou alcalde va per l'Ajuntament d'allò més fi i respectuós amb tothom...

Que diuen que té pressa per borrar la imatge trasmesa aquests darrers anys des de l'oposició, i que per això ha iniciat un canvi d'estil...

Que de tot això res de res, el que passa és que el càrrec d'alcalde és dels que imprimeixen caràcter, que un alcalde és un alcalde...■

■ Josep Luengo i Solano

▲ En Josep Luengo, tal com s'ens presentà a la campanya electoral

• **Bé, Josep, a la campanya electoral no veu deixar de repetir-nos "és necessari que les coses canviïn", i el panorama municipal ja ha canviat...**

Josep Luengo: Quan vam intentar trobar un eslògan adient de campanya, ens vam decidir per aquest perquè estàvem convençuts que trencaríem amb les majories absolutes, fossin quines fossin, i això vol dir el canvi, en el sentit de portar a l'Ajuntament en primer lloc el respecte a les persones, i després la valoració de qualsevol idea bona pel poble, vingui de qui vingui. És evident que el missatge va arribar perquè som concients que ens ha votat una quantitat de gent que en principi estaria ben allunyada del que representa Iniciativa.

• **Us ha estat incòmode el fet que, al guanyar les eleccions CIU, no heu pogut fer un acte de neutralitat inicial, i us heu hagut de mullar votant l'alcalde socialista, la qual cosa podria posar en dubte els vostres plantejaments de neutralitat activa?**

Certament, els resultats electorals per a nosaltres haurien estat rodons si els socialistes haguessin guanyat per un vot, estalviant-nos el nostre suport, perquè pensem que la política que han fet aquests darrers anys ha estat poc constructiva, barrejada de dretes i populista, molt lluny d'uns plantejaments seriosos d'esquerra, per molt que ells hagin afirmat el contrari. Ara, tampoc hem de deixar de veure que la nostra llista és de gent d'esquerres, d'un ventall molt ampli, -des de comunistes fins a

independentistes radicals-, i ja a la primera reunió es va evidenciar que el nostre vot de cap manera podia propiciar un alcalde de dretes, perquè encara que el nostre programa va ser acceptat per tothom, darrera de les sigles hi ha persones, i si és cert que a CIU hi ha gent progressista, també ho és que hi ha la dreta de sempre.

És clar que això ens planteja una certa contradicció perquè amb la manera de fer política que ha manifestat fins ara el PSC, no tenim cap voluntat d'estar al govern, i per altra banda volem complir el compromís de campanya que recolzaríem el que fos bo pel poble, independentment de qui ho proposés. Per això entenem que, malgrat el nostre vot inicial, hem de mantenir-nos independents.

• **Però suposo que sabeu que des de la gestió diària -al marge dels plens-, es pot manar molt, i no caureu en la ingenuïtat de creure que des de fora del govern podreu controlar gaire?**

Sí, és cert que l'alcalde pot manar molt, i això ens preocupa extraordinàriament. La prova és que en les converses prèvies, la gent del nostre grup no va trobar cap dificultat en arribar a acords en tot, però l'alcaldia ens preocupava fins a l'extrem que si haguéssim tret dos regidors, l'haguéssim demanada per a nosaltres, com a única manera de garantir el trencament efectiu d'un bipartidisme, que sense haver de ser dolent en si, aquí havia arribat a uns extrems ridículament desconcertants. Però per això ens ha faltat més força -cinquanta vots-, i en l'actual situació nostra d'un sol regidor hauria estat poc efectiu, i fins i tot potser s'hagués entès com un acte de "pedanteria", quan nosaltres no tenim ambicions de "cadira", si no programàtiques.

De totes maneres hem de dir que tots ens han garantit, en nom de la participació, la transparència de la gestió, i tot creguent en la bona fe de les persones, cercarem la manera de controlar les coses importants, tot i no estar en la comissió de govern. L'alcalde ha de tenir molt en compte, no només que està en minoria, sinó que ni tan sols és a la llista més votada. De totes maneres, en cas que les coses no anessin com cal, no tindríem cap inconvenient en plantejar una moció de censura.

• **És cert que en els primers moments veu proposar un govern de concentració?**

El govern de concentració, vistos els resultats, no era dolent, però la manera com han fet política els dos grups d'aquests darrers anys, els ha portat a situacions molt antagòniques, i des del primer moment van deixar ben clar que l'un amb l'altre no podien treballar. Encara que haguéssim arribat a un acord programàtic, l'escull de l'alcaldia era insalvable.

• **Doncs, en aquest context com veus les futures relacions, l'estil de fer política, entre els nostres regidors?**

Estic convençut que d'aquí a un temps tots estarem millor. Crec que la oposició que pot fer CIU serà molt diferent de la que va fer el PSC, el qual entenc que tenia aquesta alcaldia com una plaça a recuperar "sigui com sigui", i això segurament ha comportat el tenir que anar a buscar una sèrie de vots, al marge de

motius ideològics, potser fins i tot s'han defensat interessos particulars amb l'únic objectiu de tenir els vots suficients per recuperar l'alcaldia.

• **En el vostre programa hi ha determinats plantejaments que xoquen frontalment amb els dels socialistes, com poden ser l'àrea esportiva de can Pascal, i els de la resta del pacte que heu formalitzat. Creus que des del govern minoritari hi haurà prou zel per gestionar aquests assumptes, que sens dubte els deuen agafar a contrapel?**

Home, certament els del PSC volien arribar a uns acord més genèrics, però nosaltres des del primer moment vam voler concretar, i això s'ha materialitzat en un pacte escrit que estableix les condicions per les quals els vam donar l'alcaldia, i això s'ha de complir. Naturalment entendrem les dificultats de finançament que podran sortir, però repeteixo que els punts pactats per a nosaltres són irrenunciables.

• **Com penseu abordar la revisió del Pla General?**

D'entradaensem que l'equip redactor ha d'estar consensuat per tots, per tal d'evitar desconfiances inicials. Però això naturalment no exclou discutir i intentar arribar als acords generals i puntuals més amplis possibles, amb la dificultat que això planteja; perquè tots sabem que en urbanisme sempre hi ha conflictes d'interessos.

• **Com veieu el Golf?**

Nosaltres sempre hem vist el Golf com a cosa feta, i ja fa temps que vam rebutjar continuar per la via del PSC. Al que ens oposaríem és a la transformació de les cases de can Pascal en el Club Social.

• **Encara som a temps de salvar can Roig?**

Ens encantaria, i el primer que farem és veure si podem acollir-nos a un programa de la UE, per salvaguarda de patrimoni. De qualsevol manera, no som partidaris de continuar aquesta situació d'indiferència que sembla deixar la solució a la ruïna natural, i tant de bo que tot culminés en la recuperació d'aquest edifici.

• **Aquells antecedents, aquell llast en la manera de de fer política que abans comentaves, especialment per part dels socialistes, com creus que pot influir en les relacions amb la Mancomunitat i amb el Consell Comarcal?**

Home, amb els actuals estatuts de la Mancomunitat, el representant de Camprodon ha d'ésser nomenat pel Ple. Nosaltres, per raons polítiques, no volem ser-hi; per això suposo que el sentit comú farà que el representant de Camprodon sigui de Convergència, encara que només sigui per coherència amb els resultats electorals i amb el nou tarannà que hem de fer transcendir.

Nosaltres tenim present que en un temps que el representant era socialista va costar molt arribar a acords i, de qualsevol manera, han de menester el nostre vot, que difícilment tindrien. Pensem que probablement seria més positiu que el represen-

tant de Camprodon fos un convergent amb el criteri d'influir en els pobles de la vall en el sentit d'administrar correctament un patrimoni natural que ens és comú, i en la consciència que qualsevol actuació sobre el territori ens afecta a tots.

• **Del vostre programa ens ha sorprès l'actitud constructiva envers el Consell Comarcal, cosa no massa freqüent en el teu partit.**

Home d'entrada crec que els consells comarcals com a part de l'organització territorial del nostre país són importants, però també crec que es van fer malament perquè no van tenir el consens necessari. Malgrat tot, entenc que se n'ha de fer l'ús que calgui en benefici de tots.

• **Com valoreu el fet que en Mingo sigui el nou president del Consell Comarcal?**

D'entrada, és un fet positiu que el president del Consell Comarcal sigui de Camprodon, sigui qui sigui. A més, en Mingo, amb els seus plantejaments de foment del turisme, no ha de tenir cap problema ni a la vall de Camprodon ni a la de Ribes, si de cas haurà de fer diferents plantejaments a l'àrea de Ripoll.

• **Com valoraries el fet, que a primera vista pot semblar paradoxal, que a les poblacions mitjanes de la comarca (Camprodon, Ribes, Sant Joan, Campdevànol) hagin girat cap a l'esquerra, i en canvi la capital, Ripoll, hagi esdevingut aclaparadorament convergent?**

Home, una primera valoració general ens fa veure que el PSC ha estat castigat a les poblacions grans, i aquest fet s'ha vist agreujat a Ripoll per la pèrdua del patrimoni que representava en Piella. A Campdevànol, de fet s'han repetit els resultats; a Sant Joan sí que hi ha hagut un canvi important, i a Ribes, més que un canvi hauríem de parlar d'una sorpresa. A Camprodon ha passat el que ja havia d'haver passat fa quatre anys, hem incrementat el nostre vot, el de la il·lusió.

• **Quines conclusions en treuríeu de les darreres eleccions minicipals, en les que sembla que hi ha hagut uns considerables desplaçaments de vots?**

L'anàlisi que jo faig en aquest moment, és que hi ha hagut un trasvassament d'unes forces cap a altres. Per una banda, Convergència ha perdut força a favor del PP, i d'Esquerra Republicana, i això vol dir que una part dels votants de Convergència són d'una dreta no nacionalista, i un altre sector és de dreta-independentista, que no en té prou amb els plantejaments de CIU. Una altra consideració és veure si ERC és realment una força d'esquerra, cosa que no demostra. El PSC ha perdut pocs vots que han anat al sector espanyolista del PP. Iniciativa no ha crescut el que s'esperava segons les enquestes. També hem de valorar el fet que l'increment del cens per sota -el vot del jovent- no ha anat, com és natural, als partits establerts. ■

Xavier Surinyach

**BAR RESTAURANT
CAN JEPET**

TEL. (972) 13 61 04
SETCASES
J. VILA

RIGARDELL

SETCASES
Tel. 13 61 23

LLANARS
Tel. 74 13 56

OFICINA : Tel i Fax 74 05 94

**Excavacions, venda d'àrids
i obres públiques**

DANIEL RIGAT GARDELL
MIQUEL GARDELL PALOL

C/ La Font, 6 baixos • 17869 **LLANARS** (Girona)

HOSTAL L'ESCON

Habitacions amb bany
i calefacció

c/ Conflent, s/n
Telèfon (972) 74 03 67
Fax (972) 74 10 62
17869 LLANARS (Girona)

esports vivac

c/ Sant Roc, 16
Telèfon (972) 74 13 92
17867 CAMPRODON
(Girona)

construccions
FREIXENET-CAMPRODON, S. L.

**C. Bastiments, 7
Tel. (972) 74 0961
Fax (972) 15 01 94
17867 CAMPRODON**

Bar - Restaurant

CAN PAIRO

ESTRAORDINÀRIA PANORÀMICA DE LA VALL

Ctra. de França (Poste Gasolina)
Tel. (972) 74 05 36 • 17868 MOLLÓ (Girona)

■ LES PRIMERES SABATES

És veritat que als països pobres, en els que la majoria va descalça, no tenen problemes als peus? O, al contrari, és convenient ajudar els peus amb un calçat que sigui capaç de donar suport a les dèbils estructures del peu del nen?

És evident que en el nostre entorn social la gent no va descalça, i per tant apareix la pregunta: Quines sabates hem de comprar al nostre fill?

De fet, la funció del calçat infantil en un peu sa és més de protecció que cap altra cosa. El peu que presenta alguna anomalia pot ser curat amb sabates adients; però aquest fet no justifica que el nen amb un peu sa utilitzi sabates que semblen una capsa metàl·lica en la que el peu hi queda empresonat. La majoria de les vegades, els peus amb petites anomalies milloren

malgrat el tractament. Més hauria valgut no fer-hi res.

Podem afirmar, sense temor a fer cap errada, que un calçat no adient utilitzat durant l'època de la infància pot ser l'origen de molts problemes que es presenten en els peus dels adults.

Per tant, les sabates pels nostres fills amb un peu sa haurien de ser de cuir totes elles senceres, tenir sola flexible amb una mica de taló, ser lleugeres, amples pel davant, de poc pes, amb cordons i procurant que no rellisquin.

En qualsevol cas, per fer els primers passos, les millors sabates són aquelles que no s'utilitzen. ■

Dr. Jaume Iglesias

▲ "El doctor Jaume Iglesias"

■ SANT PATLLARI

Nascut a una família embrunesa de classe alta sant Patllari va succeir a Catul, bisbe d'Embrum l'any 518, i va morir el 7 de gener de l'any 523.

Fou un sant eminent. Donava l'exemple de totes les virtuts. La seva viva pietat el feia passar les nits pregant a la catedral, la seva caritat envers els desafortunats era sense límits, i el seu zel incansable. Va construir moltes esglésies, especialment una a Sant Víctor a Marsella, el nostre copatró, a la Roche-de-Rame.

Va posseir el do de la profecia i el do de fer miracles; un dia, al poble d'Algon va deturar amb el signe de la creu una esllavissada de roques i va guarir nombrosos malalts.

El culte a sant Patllari començà des de la seva mort, i els miracles es van multiplicar a la seva tomba. Situat al calendari de l'Es-

glésia, Patllari brilla com una torxa. Les tenebres de l'esperit de la mentida són dissipades, la indiferència és desterrada dels cors.

Però un dia, aquestes relíquies foren robades furtivament, segons la versió francesa, per un home benedictí de Portella. Aquest religiós va marxar, doncs, carregat amb aquests ossos sagrats amb els quals volia enriquir el seu convent. No obstant, arribat a Camprodon es va sentir aturat per una força irresistible, i no pogué anar més lluny, veient-se constret a dipositar-los al monestir de Sant Pere. Déu ho permeté, potser per rescabalar aquest monestir de Camprodon que havia perdut els cossos dels sants màrtirs Vicenç, Oronci i Víctor.

Els religiosos de Sant Pere guarden el sant cos en una rica urna de plata, ornada amb

▲ “Relicari i bust de sant Patllari, sant patró de Camprodon”

cisellades que recorden els alts fets del gloriós confessor de la fe, i cada any, els exposaven a la veneració dels fidels. L'any 1470 s'encengué la guerra entre França i Espanya. Les tropes franceses es van fer mestresses de Camprodon, van destruir les muralles, i lliuraren la vila al pillatge. El cos de sant Patllari, guardat a l'urna d'argent, fou portat a Perpinyà i després a Carcassona, i més tard al castell de Chatillon.

El 21 de juny, el governador combatent a la Borgonya es va veure en tan gran perill de perdre la vida que va prometre tornar les relíquies al monestir de Sant Pere.

La pesta féu moltes vegades estralls als voltants de Camprodon; però mai no va afectar aquesta vila, en tant que estava protegida per les seves relíquies. Una nova invasió tingué lloc encara i el sant fou robat pels soldats i el noble Richier, que col·locà la relíquia insigne a la seva capella. Es presumeix que és després d'aquesta època que Mont-Gardin va triar a sant

Patllari per principal patró. Autoritzats pel prior de Camprodon, Mont-Gardin i Embrun guarden fragments del braç en un bust de bronze daurat i exposat a la veneració pública.

El sant cos va quedar en la guerra llarg temps al castell de Perpinyà, gairebé oblidat pels soldats indevots, però esglaiats van adonar-se que brollava del cap de sant Patllari una aigua miraculosa, de la que més tard se'n van servir, impregnada en cotó, per guarir malalts. El 21 de juny, sobre un carro amb dues torxes enceses, fou retornat a Camprodon.

Recorrem a ell en tots els perills i adversitats, en tots els nostres afers espinosos, en tots els nostres dubtes, en totes les nostres empreses; implorem llur socors; “Senyor, salveu-nos”. Que el record de tants prodigis i de tantes virtuts, no sigui estèril per a nosaltres. ■

J. Soler Martin

■ ESPURNES

L'arquebisbe Ramon Torrella va convocar el Concili Provincial de la Tarraconense el 29 de novembre de 1992. Fou una convocatòria que va sorprendre a molts en demanar l'opinió a milers de persones, i un allau de temes apareix en la fase preparatòria. L'Església vol aprendre a ser oberta, dialogant i amb voluntat d'acollir tothom. Joan XXIII ens deia “L'Església és com una font a la plaça del poble on tothom que vol, hi pot beure”.

En cloure's el Concili, crec que ens cal prendre molt seriosament l'exhortació del missatge final del Concili. Les 87 persones de Camprodon que participarem a la fase inicial demanem que no s'oblidi mai de veure la presència de Déu en els fets concrets que s'han viscut en l'Església a Catalunya, sense viure enclotats en el laberint de la problemàtica i de la crítica.

Cada any, durant aquests dies, ens arriba la nova saba dels nois i noies que són

confirmats. Creiem en la presència i en la força de l'Esperit, cal però la vivència dels sacraments i el descobriment de Jesús com a salvador. No és possible connectar directament amb l'evangeli i viure d'acord amb ell, com a fruit d'un acte de voluntat, al marge dels sacraments i dels altres cristians.

El pes del centenari del naixement de Verdager, fundador del català literari modern, fa que es recuperin les cotes d'art i de funcionalitat de les llengües modernes de cultura, exalta els sentiments íntims de fe i pàtria, paisatge i tradició, amor, enyorament i també l'estupefacció davant els cataclismes geològics, les gestes dels herois de la mitologia o dels personatges de la història nacional. Avui trobareu Verdager a la muntanya de Sant Antoni, en la immensitat oberta de les muntanyes i les valls. La nostra gent té el seu poeta, en Verdager. ■

J. Soler Martí

Hostal LA PLACETA

**SOPARS FREDS
HABITACIONS AMB BANY**

Plaça del Carme, 9
Telèfon (972) 74 08 07 • 74 15 20
17867 CAMPRODON (Girona)

MAQUILLATJES - MANICURES

PERRUQUERIA HOME-DONA

Detalls s.e.

complements
bijuteria
regals

TRACTAMENTS CAPILLARS

Pl. Santa Maria, 7 • Tel. (972) 74 13 40 • 17867 CAMPRODON (Girona)

L'Hotel de Camprodon

Plaça Dr. Robert, 2
Telèfon (972) 74 00 13
17867 CAMPRODON (Girona)

**Especialitats
en peix**

Restaurant

LA MURALLA

Catalunya, 13
Tel. 74 09 00
17867 CAMPRODON

PIZZERIA ITALIANA

MARECHIARO

CUINA ITALIANA

c/ de la Font d'en Rafel, s/n
Tel. 74 11 49
LLANARS

ANGLADA

- LLIBRERIA
- PAPERERIA
- JOGUETERIA
- OBJECTES D'ESCRITORI

C/ València, 17 • Tel. 74 02 79
CAMPRODON
Girona

Supermercat

ROTA

València, 12
Tel. 74 00 43
CAMPRODON

■ SETCASES ES PROTEGEIX DEL RIU

Des d'antic, a Setcases es veia necessari protegir-se de les destrosses i la incomunicació provocades per les riuades. Des de la'any passat, un mur salvaguarda a la vegada via i poble.

L'aigua és probablement el bé natural més preuat. Durant mil·lenis ha estat el més abundant, però enguany, per moltes i diverses causes, escasseja en molts indrets de la terra, provocant desertitzacions i, conseqüentment, despoblaments. Aquest fet ha convertit la indiferència secular en una permanent atenció, amb la qual govern i ciutadans d'arreu del món vetllen per assegurar el consum i garantir la qualitat deguda.

Aquesta sola consideració, aplicada al poble de Setcases, fa d'aquest un lloc privile-

giat, no solament per l'abundor de l'aigua, sinó també per la seva exquisida qualitat. Aquestes constants han permès la consolidació d'una important ramaderia d'alta muntanya i d'un prestigi paisatgístic natural.

Malgrat tot això, al nostre poble també s'hi donen dues constants més: l'origen torrencial dels seus rius i l'alt índex de pluviositat que, conjugades, han estat causa d'importantes riuades. Les grans velocitats i acceleracions, la presència d'arrossegaments, les importants forces d'inèrcia i gravitatòries que hi apareixen, així com també els remolins deguts a la viscositat fan que la seva capacitat destructiva sigui considerable, canviant en molts casos, fins i tot, la fisonomia de la vall.

Al llarg de la història tenim notícies d'aiguats que, per a casa nostra, han estat catastròfics: el del 3 de novembre de 1617; el de Santa Tecla, ocorregut la nit del 22 al 23 de setembre de 1874; el Francolí, a Tarragona (a Montblanc hom parla de 348 l/m²), i el Llobregat, a Barcelona, arrassaren; i el diari *Roussillon*, de Perpinyà, ens parla de les pujades de la Tet i de l'Aglí; per proximitat, podem incloure-hi també el Ter -les inundacions del 12 al 14 d'octubre de 1907, i que es repetiren els dies 21, 22 i 23 del mateix mes, foren notables- (en la col·lecta que organitzà la Diputació

▲ “El Pont d'en Gepet, l'any 1920. A baix el mateix pont tal com era abans de la construcció del mur.”

◀ “Una imatge del mur amb el Pont d'en Gepet, tal com es pot veure actualment.”

de Barcelona, la Societat Coral de Camprodon hi col·laborà amb 157 pessetes); l'aiguat de Sant Lluç, la nit del 18 al 19 d'octubre de 1930; i molt més recent -i probablement un dels més importants-, el del mes d'octubre de 1940, i que es repetí, amb molta menys intensitat, l'any 1941: els dies 17, 18 i 19 d'octubre d'aquell any s'enregistraren, només a Setcases, 798 l/m², el que representa que, durant aquests tres dies caigueren sobre el nostre municipi ni més ni menys que 39.102.000.000 litres d'aigua. Aquesta xifra parla per si sola. La riuada s'emportà tota una filera de cases, on hi havia una cabanya de'n Jepet, una altra de l'Oliver, la casa i la cabanya de can Perejan, la cabanya de'n Brusset, el molí de'n Perejan i un cabanyot de'n Tiranda.

És per tot plegat que l'assumpte dels rius hagi estat pels setcasins un tema viu i present. Les destrosses de camins, la desaparició constant de ponts, seguida de la posterior reconstrucció, la por dels habitants propers al riu i, en definitiva, la comunicació provocada per les riuades han plantejat, des d'antic, la conveniència d'una protecció, la realització de la qual, degut a l'escassetat de diners, gairebé sempre ha estat impossible.

A finals dels anys setanta es desempolsà un vell anhel: el desviament viari del trànsit del mig del poble, sempre intens a l'estiu i especialment conflictiu a l'hivern. Es

proposaren diversos projectes, i finalment agafà cos, probablement per la seva viabilitat pressupostària, el que preveia la carretera riu amunt, pel marge dret. Fou així com nasqué la idea de la construcció d'un mur que protegia a la vegada via i poble.

Aquest projecte ha portat cua uns anys. L'aprovació del pressupost ha estat una tasca difícil, però la tenacitat de l'alcalde Francesc Molas ha forçat el resultat final. Per fi la Junta d'Aigües anuncià la subhasta, a la qual hi concorregueren 22 empreses, entre elles la de Pals, Servià Cantó, SA, a la qual s'adjudicà per 129.500.000 pessetes, el 22 de desembre de 1993. La construcció del mur es portà a terme l'estiu del propassat 1994.

Aquest mur ha canviat la fisonomia del nostre poble. Indrets entranyables com la Gorga de'n Toia, on de petits ens banyàvem; el viver de la Closa de'n Xofa, amb les seves vernedes, on acudíem a cercar els verns, que tallàvem per construir els esquís de les luges; el riberal, totalment accessible d'una banda a l'altra, ja tot és història. Sens dubte, el poble ha guanyat en seguretat i probablement també en tranquil·litat. El temps ens ho dirà. El que entenem per progrés ens porta a acceptar aquestes coses. ■

Miquel Peral i Descamps

■ PASSEJANT PER LA VALL: Pujada al Pic de la Dona

▼ Vista del Pic de la Dona i de la coma Umbriaga des del Pic dels Lladres

Amb el Pic de Bastiments (2.875 m.) i el Gra de Fajol (2.708 m.), el Pic de la Dona (2.704 m.) forma el triangle del circ de Morens. Tot i no tenir la popularitat dels altres dos, aquest cim d'aspecte arrodonit ofereix la novetat d'una perspectiva de Morens menys coneguda i francament més espectacular. D'altra banda ens permet, entre d'altres llocs, con-

camí que surt del pla gran de Morens (just darrera la cafeteria de Vallter 2.000) i s'enlaira direcció NE vers la Portella de Mentet i que inicialment té el riu de la Portella a la dreta. Als 15 minuts de la sortida, el camí es divideix i cal abandonar el de la dreta que mena a la Portella de Morens i seguir pel del fons del clot fins assolir el coll de la Portella de Mentet (2.437 m.), als 30 minuts de camí. Del coll ens enfilarem a l'esquerra en direcció NW i en un estrep de muntanya creuarem un petit collet (50 minuts) per assolir finalment el cim (2.704 m.) després d'una hora i quinze minuts.

Per tal de fer més variada l'excursió, podem retornar per la carena Dona-Bastiments, EW passant pel pla d'Ombriaga, puig de les Xemeneies (2.634m.) i, a l'arribar al coll de la Geganta -pas natural de Morens a Toès- devallar vers l'esquerra pel camí que assoleix els plans de Morens passant per la font de la Perdiu. Una altra possibilitat és abocar-se directament al clot de les Xemeneies des del pla d'Ombriaga i baixar pels topants de la roca del Trident.

Tot plegat, unes tres hores, això sí, sense contar l'estona emprada en fer un bon esmorzar, ni els embadaliments paisatgístics. ■

Esteve Amigó

templar la no massa coneguda serra de Madres i l'extraordinària vall de Mentet amb el puig de Tres Estel·les al fons.

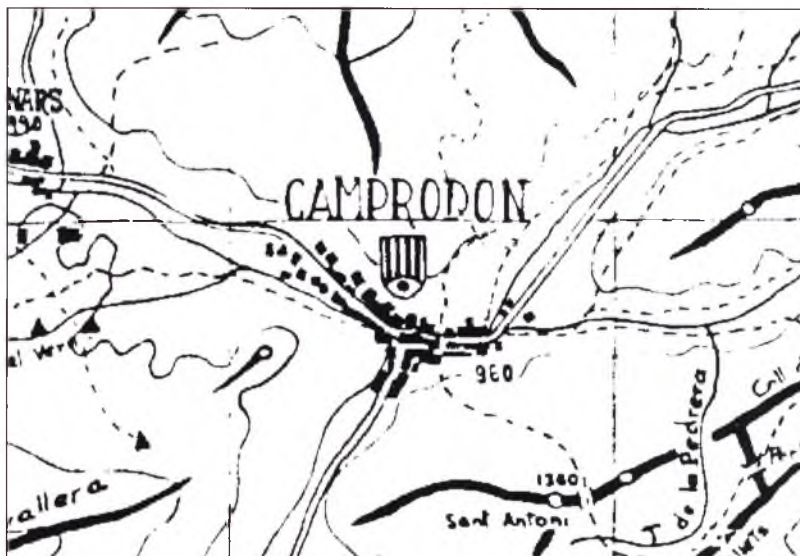
D'itineraris per assolir el Pic de la Dona n'hi ha varis, però el més conegut és pel

■ EL MAPA DE CAMPRODON ALS CIMS

Fent-nos ressò de repetides demandes de lectors i subscriptors, amb la present edició de *El Pont Nou* es reparteix un exemplar del mapa *De Camprodon als cims*.

Avui en dia hi ha molt bones cartografies, i conseqüentment mapes de gran qualitat i per a tots els gustos. L'interès del que us oferim és quasi arqueològic, ja que fa més de 35 anys que corre per la vall, i ha estat

referència de tota una generació de muntanyencs. A més, encara és l'únic mapa que planteja com a punt d'origen la nostra vila, com el seu nom ja indica. Per això, malgrat les errades ortogràfiques i de toponímia, les úniques actualitzacions que ens hem permès de fer són els traçats de les carreteres a Vallter i Beget. ■

► "Fragment del mapa De Camprodon als cims."

■ LA CAMPANYA ELECTORAL A VILALLONGA

Les eleccions municipals del passat dia 28 de maig de 1995 han representat a Vilallonga de Ter un cert canvi en l'estructura política del poble. Nosaltres, Independents per Vilallonga, hem entrat a l'Ajuntament amb dos regidors, després d'haver tingut durant vuit anys un govern municipal només integrat per membres de CIU.

El resultat, al nostre entendre i vist el nefast desenvolupament de la pre-campanya i la campanya electoral, ha estat el de menys.

No hauria de resultar estrany per a ningú que un grup de gent de Vilallonga confeccioni una llista per concórrer a les eleccions en competència amb partits i personatges consolidats. També hauria d'estar fora de tota pràctica política que quan una persona s'ha decidit lliurement per una opció política se la pressioni amb manobres del tot deslleials per fer-la desdir.

Quan això passa, i ha passat, quelcom d'irregular i caciquista hi ha en els engranatges democràtics d'aquest país. Per a certa coalició i en els medis rurals resulta un orgull que només es presentin les seves candidatures, ¡¡tota una demostració de *savoir faire* democràtic!!

Però aquí no s'acaba la història. Després de 22 anys d'exercir el poder municipal, ¿és possible que un alcalde no tingui més arguments per derrotar els seus adversaris polítics que la mentida sistemàtica, la coacció personal, les promeses a última hora, els rumors més absurds, la difamació més bruta,...? Certa coalició i en els medis rurals hauria de ser més atenta a l'hora d'amidar el talent democràtic dels seus socis electorals. ■

*Independents per Vilallonga
Vilallonga de Ter, 9 de juny de 1995.*

Generalitat de Catalunya

Fa 15 anys **que, *Entre tots,*** **construïm** **Catalunya.**

Des de sempre els catalans hem treballat per fer anar Catalunya endavant; des de fa quinze anys ho fem en un marc institucional propi, un parlament i un govern escollits democràticament per tots els catalans.

Durant aquests quinze anys s'han construït hospitals, escoles, biblioteques, universitats, carreteres, depuradores, ports, museus, llars d'avis i moltes

més infraestructures de tot ordre i magnitud per millorar la qualitat de vida de tots els catalans.

Però el més important és que, entre tots, hem impulsat el teixit social que al llarg dels segles ha fet possible la vertebració del nostre país i el seu equilibri territorial.

Un país que, en aquests quinze anys, ha iniciat el procés de recuperació

per a la llengua i la cultura catalanes en l'espai natural que els correspon. I podem estar satisfets d'haver assolit tot això en un clima de convivència exemplar entre els sis milions de catalans.

Fa quinze anys que, entre tots, estem construint Catalunya. Ara, podem millorar.

Entre tots, millor.

la guia del menjar i beure

Hotels/Restaurants

Abella

- HIPIC CAN BATLLO
- RESTAURANT CAN ROSA.

Beget

- HOSTAL REST. CAN JOANIC
c/ Vell Aire, 1 • Tel. 74 12 41

Camprodon

- BAR BELL LLOC
P/ Santa Maria, 12 • T. 74 04 52
- BAR TONI
c/ València,
- BAR GRANJA EL MOLÍ
P/ Dr Robert, 17 • T. 13 02 35
- BAR EL PABEL
P/ Espanya, 5 • T. 74 07 51
- BAR EL ZAS
c/ F. Barbera, 44 • T. 74 11 17
- BAR LA PARRA
P/ Sta Maria, 14 • T. 74 00 52
- BAR LA TINAJA
c/ Catalunya,
- BAR SISCU
c/ València, 3 • T. 74 05 55
- BAR CASAL CAMPRODONÍ
Pl. Dr Robert, 1 • T. 74 02 86
- EL MOUSE
Pl. Doctor Robert
- EL PRAT
P/ Dr Robert, 14 • T. 74 10 30
- HOTEL EDELWEIS
Ctra. St. Joan, 28 • T. 74 09 13
- HOTEL GUÉLL
P/ Espanya, 8 • T. 74 00 11
- L'HOTEL DE CAMPRODON
P/ Dr Robert, • T. 74 00 71
- HOTEL LA PLACETA
Pl del Carme, 9 • T. 74 08 07
- HOTEL SAYOLA
c/ Josep Morer, 11 • T. 74 01 42
- HOSTAL REST. SANT ROC
Pl del Carme, 4 i 5 • T. 74 01 19
- PIZZERIA DA GIORGIO
c/ F. Bàrbera, 10 • T. 74 09 88
- PUB ANTIMONI
Camprodon- Llanars
- PUB 2.000
c/ València
- PUB LIMÓN & MENTA
c/ de La Muralla
- PUB PINK PANTER
Ctra. Sant Joan 5
- REST. BAC DE SANT PERE
T. 74 07 01
- REST. CAN GANANSI
c/ Josep Morer, 11 • T. 74 01 34
- REST. CAN XICOY
Ctra. de Sant Joan, 5 bis • T. 13 02 92
- REST. ELS AVETS
Ctra. de Molló, 3 • T. 74 00 71
- REST. EL CALIU
P/ Espanya, 4 • T. 74 06 36
- REST. "LA HÍPICA"
Ctra. de Setcases, Km. 1. • T. 74 02 27
- REST. LA MURALLA
c/ Catalunya, 13 • T. 74 09 00
- REST. LA PLAÇA
P/ Espanya, 3 • T. 74 07 39
- REST. NÚRIA
P/ Espanya, 11 • T. 74 00 04
- REST. FONT RUBÍ
Urb. Font Rubí • T. 13 02 23

Espinavell

- REST. LES PLANES
T. 74 13 74

La Roca

- REST. CAN PEI
T. 74 12 76

Llanars

- HOTEL EL GREVOL
T. 74 10 13
- HOTEL L'ESCOM
c/ de la Font, 15 • T. 74 03 67
- REST. MARECHIARO
c/ F. De'n Rafel s/n • T. 74 11 49

Molló

- HOTEL CALITXO
Ptge. el Serrat • T. 74 03 86
- HOTEL CAN FRANÇOIS
Ctra. de Coll d'Ares • T. 74 03 88
- REST. FONDA LA GINESTERA
Ctra. de França • T. 74 03 88
- REST. MAS CAN RODA
c/ de França • T. 74 03 04
- REST. EL RIBERAL DE MOLLO
T. 74 07 63
- REST. CAN PAIRO
Ctra. a França • T. 74 05 36
- EL SERRAT
T. 74 03 83

Rocabruna

- REST. CAN PLUJÀ
T. 74 10 64
- REST. CAN PO
T. 74 10 45

Sant Pau

- HOSTAL MIRALTER
P/ de Sant Pau, 1 • T. 74 72 80
- REST. CAN BARAL-LA
P/ Generalitat, 6 • T. 74 70 70

Setcases

- DANCING PUB
- HOSTAL-REST. CAN TIRANDA
c/Núria s/n • T. 13 60 52
- HOSTAL PASTUIRA
Vallter 2.000 • T. 13 06 43
- HOSTAL EL MOLÍ
c/ Jesús s/n • T. 13 60 49
- RESTAURANT CAN JEPET
c/ Molló, 13. • T. 13 61 04
- HOSTAL LA CABANYA
c/ Vilallonga, s/n
T. 13 60 64 - 13 60 65
- HOSTAL MUSIQUES
Pl. Major, s/n
- HOTEL LA COMA
Prat La Coma, s/n.
- HOSTAL TER
c/ del Rec, 7.
- REST. LA TABERNETA
- REST. EL PIRINEU
c/ del Rec, s/n • T. 13 60 50
- VALLTER 2.000 SELF-SERVICE
T. 13 05 77

Tregurà

- FONDA RESTAURANT RIGÀ
T. 13 60 00
- Hostal El Serrat

Vilallonga

- REST. CAN MARCER
Ctra. de Camprodon, s/n
T. 74 04 19
- REST. PASTORET
Pl. Constitució, 9 • T. 74 03 19
- CAMPING CONCA DEL TER
T. 74 06 29

Altres poblacions

- LA TEULERIA
Ctra. de St. Joan, qm 15
T. 72 05 07 • Banquets
- St. Joan de les Abadesses
- RESTAURANT RAMA
Ctra. de St. Joan, qm 4
T. 70 25 00 • Ripoll

ESPECIALITATS

Entrepans

- Bell Lloc. Camprodon
- Bar Toni. Camprodon
- El Molí. Camprodon
- El Pabel. Camprodon
- El Zas. Camprodon
- La Parra. Camprodon
- La Tinaja. Camprodon
- El Caliu. Camprodon

Per emportar

- El Prat. Camprodon

Cafès i granjes

- El Molí. Camprodon
- El Casal Camprodoní. Camprodon
- El Mouse. Camprodon
- El Pabel. Camprodon
- Bar Siscu. Camprodon
- La Parra. Camprodon
- La Tinaja. Camprodon
- Bar Toni. Camprodon
- Bell Lloc. Camprodon
- El Zas. Camprodon
- El Caliu. Camprodon

Vermuts i tapes

- Bell Lloc. Camprodon
- El Pabel. Camprodon
- La Parra. Camprodon
- La Tinaja. Camprodon
- El Caliu. Camprodon
- Bar Toni. Camprodon

Bars musicals i discoteques

- Dancing Pub. Setcases
- Pub 2.000. Camprodon
- Antimoni. Camprodon- Llanars

- Petrès. Camprodon
- Mouse. Camprodon
- Limon i Menta. Camprodon
- Pink Panter. Camprodon

Festes i Banquets

- La Teuleria. Sant Joan

Peix i Marisc

- La Muralla. Camprodon
- La Rama. Sant Joan

Cuina Italiana

- Pizzeria Marechiaro. Llanars
- Pizzeria Da Giorgio. Camprodon
- Riberal de Molló. Molló

Cuina casolana i/o catalana

- Hípic Can Batlló. Abella
- Restaurnt Can Rosa. Abella
- Can Joanic. Beget
- Bell Lloc. Camprodon
- Hotel Güell. Camprodon
- Hotel de Camprodon. Camprodon
- Sayola. Camprodon
- Sant Roc. Camprodon
- Bac de Sant Pere. Camprodon
- Can Ganansi. Camprodon
- Can Xicoy. Camprodon
- Els Avets. Camprodon
- "La Hípica". Camprodon- Llanars
- La Muralla. Camprodon
- La Plaça. Camprodon
- Rest. Núria. Camprodon
- Font Rubí. Camprodon
- Les Planes. Espinavell
- Can Pei. La Roca
- El Grèvol. Llanars
- L'Escon. Llanars
- Can Caltxó. Molló
- Can François. Molló
- Fonda la Ginestera. Molló
- Can Rodà. Molló
- Riberal de Molló. Molló
- Can Pairó. Molló
- El Serrat. Molló
- Can Plujà. Rocabruna
- Can Po. Rocabruna
- Càmping Conca de Ter. Vilallonga
- Hostal Miralter. Sant Pau
- Can Baral.la. Sant Pau
- Can Tiranda. Setcases
- Can Jepet. Setcases
- La Cabanya. Setcases
- Vallter 2.000. Vallter
- Pastuira. Vallter
- El Molí. Setcases
- La Taberneta. Setcases
- El Pirineu. Setcases
- El Serrat. Tregurà
- Fonda Rigà. Tregurà
- Can Marcer. Vilallonga
- Pastoret. Vilallonga
- La Rama. Sant Joan
- La Teuleria. Sant Joan

- La millor cuina de la Vall
- Ambient familiar
- Es prega reservar taula

Final carretera Tregurà, altitud 1.480 m.
Tel. 740648 • 17869 TREGURÀ DE DALT

■ Telefons d'urgència			
■ BOMBERS	Tel. 085		
■ POLICIA	Tel. 74 02 33		
■ GUARDIA CIVIL	Tel. 74 06 12		
■ CONSULTORI MÈDIC	Tel. 13 00 32		
■ METGE DE GUÀRDIA	Tel. 74 01 24		
■ CREU ROJA	Tel. 74 00 76		
■ TAXIS BERINO CAMPRODON	Tel. 74 10 57 Tel. 74 08 67		
■ TAXIS ROURA SANT PAU	Tel. 74 70 35		
■ RECTOR DE CAMPRODON	Tel. 74 01 36		
■ Els pobles de la Vall			
POBLES			
■ ABELLA	(M. Vilallonga)		
■ BEGET	(M. Camprodon)		
■ CAMPRODON	Tel. 74 00 05		
■ ESPINAVELL	(M. Molló)		
■ LA RAL	(M. Sant Pau)		
■ LA ROCA	(M. Vilallonga)		
■ LLANARS	Tel. 74 03 61		
■ MOLLO			Tel. 74 03 67
■ ROCABRUMA			(M. Camprodon)
■ SANT PAU			Tel. 74 70 05
■ SETCASES			Tel. 136089
■ TREGURÀ			(M. Vilallonga)
■ VILALLONGA			Tel. 74 04 06
■ Els veïnats de la Vall			
VEINAT / MUNICIPI			
■ CAVALLERA			Camprodon
■ ESPINALBA			Llanars
■ FAVERT			Molló
■ FETIUS			Llanars
■ FREIXENET			Camprodon
■ LLEBRU			Vilallonga

Mancomunitat Intermunicipal de la

VALL DE CAMPRONDON

ESTACIÓ, Tel. (972) 13 60 57 • 13 60 75
17869 **SETCASES**
Carrer Freixenet, 1 • Tel. ((72) 74 01 04
17867 **CAMPRONDON** (Girona)

vallter 200

VALL DE CAMPRONDON
PIRINEU DE GIRONA

de camprodon
de la ciutat